

[Kaj Hansen.]

vinster og meget andet; det skal jeg vende tilbage til.

Boligministerens forslag om boligfællesskaber, som skulle være en lov, der forhindrede opdeling af ejendomme i anpartslejligheder, er nu kommet. Da folketinget åbnede, stillede kommunisterne forslag til folketingsbeslutning om forbud mod opdeling af ejendomme i anpartslejligheder. Det var da ganske klart efter de foreløbig to retskendelser, der var kommet, hvor de to retter kom til forskelligt resultat, og det var, endnu inden højesteret havde afsagt sin kendelse.

Ministeren skal ikke have utak, men tak for, at forslaget nu er kommet. Det, der så bliver spørgsmålet, er: er denne lov klar og tydelig nok til at forhindre opdeling af ejendomme i anparter? For det første gælder loven ikke for tofamiliesejendomme; man kan diskutere, om den burde gøre det eller ikke.

For det andet er jeg meget betænkelig ved udformningen af nogle af paragrafferne. Jeg skal ikke her gå ind på hver enkelt paragraf, men lad mig blot nævne, at § 1, stk. 2, efter min mening er affattet på en sådan måde, at jeg ikke føler mig overbevist om, at smarte sagførere ikke på ny skulle finde på at omgå også denne lov på en sådan måde, at man kan fortsætte udstykning af anparter. Vi vil gerne medvirke til et positivt udvalgsarbejde ud fra ønsket om, at vi får en ganske klar og forståelig lov, som helt og aldeles kan sikre, at denne trafik med opdeling i anparter ikke kan fortsætte.

Om debatten i almindelighed af det radikale forslag vil jeg gerne sige, at den påstand, at folk gerne vil eje deres bolig, er gået som en tråd igennem flere af ordførernes indlæg. Er det nu rigtigt, at folk gerne vil eje deres bolig? Det er da klart, at der er nogle, der gerne vil eje en lejlighed, men i de allerfleste tilfælde vil de eje den lejlighed af to grunde. For det første fordi de ikke er i stand til at leje nogen, hvorimod der er et udbud af lejligheder, som kan købes, men ikke lejes. For det andet — og det ved alle jo er hele sandheden omkring ejerlejlighedsbegrebet — er der de skattemæssige fordele ved at eje en bolig. Her, hvor vi faktisk kan imødesee, at den ligestilling, som skulle gennemføres mellem ejere og lejere, trækker længere og længere ud, vil man faktisk

lukke op for udstykning af ejendomme i nye ejerlejligheder med de skattemæssige fordele, der er forbundet med det. Hvad er det for skattemæssige fordele? Det er rigtigt, at den, der rykker ind i en ejerlejlighed, får en skattemæssig fordel, men får han i virkeligheden den største? Vi ved jo alle sammen udmærket godt, at når en ejendom udstykes i ejerlejligheder, stiger ejendomsværdien til det dobbelte eller tredobbelte eller i nogle tilfælde til det firedobbelte. Det vil sige, at den, der udstykker denne ejendom, så at sige på forhånd kapitaliserer den indbyggede skattefordel, der er i ejerlejlighederne, og efter den opdeling er det den spekulant, der har sørget for denne opdeling, som tager broderparten af den skattefordel, der i virkeligheden ellers skulle komme dem til gode, som ejer lejligheden.

Det er jo sandheden om den sag, og så kan man godt gå og tale smukt om, at folk gerne vil eje deres bolig. Tusindvis af mennesker tvinges til at købe en bolig, fordi de ikke kan leje en. Der bliver jo ikke en eneste lejlighed mere i dette land, fordi gamle ejendomme opdeles i ejerlejligheder. Men derimod går det omvendt: for hver gang der opdeles ejendomme i ejerlejligheder, bliver der færre lejligheder at leje, og det betyder, at de mennesker, der ikke har økonomiske muligheder for at købe en bolig, stadig væk bliver skudt længere og længere ud i hele boligmarkedet.

Det er jo også helt fantastiske argumenter, der kan komme fra nogle af ordførerne, f. eks. fra hr. Brixtofte, der siger, at når priserne på boliger i perioder er vokset hurtigere end den almindelige inflation, er årsagen, at der har været en udbredt mangel på ejerboliger. Man må dog vide, hvis man bare beskæftiger sig en lille smule med økonomi, at denne spekulation i boliger, denne spekulation i ejerboliger, fremmer inflationen i dette land.

Hvad er det nu, man er i færd med? Hvad er det, de partier, der ved andre lejligheder taler smukt om at bremse inflationen, nu gør, hvad er det, de vil? Ja, i virkeligheden vil de jo lukke op for alle disse ejendomme og ejerboliger, forhøjede ejendomsværdier, sætte en ny inflation i gang på det boligpolitiske område. Det er der ikke nogen der kan komme uden om, det er noget, man bliver nødt til at erkende, og det er også i lyset af